

Mening til stor Skade for Landet, hvis der fortsættes som hidtil, ja, at det maatte vil være ødelæggende. Derfor siger jeg, uagtet det af Ministeren gjorte Forslag ikke er af stor Betydning, maa man, principalt set, gøre Ret i at følge Ministeren i saa Henseende, og det er ogsaa muligt, at man derom kan komme til et andet Resultat. — Jeg vender mig herefter med saa Ord til Mindretallets Endringsforslag under Nr. 26 om Eftergivelse af Fattigunderstøttelse. Paa det Punkt ønsker jeg ogsaa at saa fast, som noget for mig meget kært, at der under Diskussionen, saa vidt jeg har bemærket, ikke med nogen som helst Styrke fra nogen Side er gjort gældende, at det kunde komme i væsentlig Betragtning ved denne Lejlighed at berøve Kommunerne en Rettighed, en Beføjelse, som de hidtil have haft. Den ærede Ordfører har anført det, men ganske vist ikke med den Styrke, hvormed jeg tidligere har hørt ham udtale sig om dette Punkt; men Synspunktet hos de ærede Medlemmer fra Nisjens (Berntsen), Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) og Røge (Hørup) synes ubelukkende og alene at være Spørgsmaalet om, hvad de fattige bedst kunne være tjente med her. De ærede Medlemmer, som jeg har hentydet til, have opfattet Spørgsmaalet om den korte Tid; men om Kommunerne skulle beholde den Ret, de have haft, eller ikke, synes for dem som for mig at være et underordnet Spørgsmaal. Da det nu ligeledes under Diskussionen, i alt Fald saa vidt jeg forstaa det ærede Medlem fra Nisjens, ikke er blevet modsagt, at denne Rettighed udøves paa en ulige og ubillig Maade de forskellige Steder, og det heller ikke er modsagt, at den kan være Genstand for store Misbrug, forekommer det mig egentlig, at Mindretallets principale Standpunkt om, at den vilkaarlige Eftergivelsesret kunde bortfalde, er ikke under Diskussionen svækket, men snarere styrket; det Spørgsmaal, som Opmærksomheden ved fremtidige Forhandlinger nærmest maa antages at blive rettet paa, er om Naremaalet; men der er ingen Tvivl om, at det er et Støn, idet her drejer sig om. Jeg skal endnu anbefale Mindretallets Forslag, og, idet jeg slutter, kan jeg ikke ganske forbigaa det, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har taget Ordet i denne Sag og fremhævet paa egne og adskillige Meningsfællers Vegne, at han har betydelige Betæneligheder ved at gaa til denne Bestemmelse, navnlig ogsaa denne Bestemmelser Forhold til Grundloven. Overfor denne Anskuelse er det vistnok naturligt for mig at fremhæve, at Med-

lemmer af Højre i Udvalget ikke dele disse Betæneligheder med Henhyn til Spørgsmaalets Forhold til Grundloven. Der maa jeg nu, ligesom ved mange andre Lejligheder, sige, at jeg er enig med det ærede Medlem fra Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) og med de Udtalelser, som i den Anledning ere faldne ved mange tidligere Lejligheder angaaende denne Sag, men jeg mener derimod, der er Anledning for mig, ligesom ogsaa for andre, der overhovedet ere varme for denne Sag, til at udtale min Erkendtlighed overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, fordi han gav sit Tilfagn om at ville stemme for Mindretallets Forslag, uagtet han havde disse principielle Betæneligheder. De Nuancer, der er mellem det ærede Medlem og det ærede Mindretal i Udvalget, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, og navnlig skal jeg heller ikke komme ind paa, hvilken Betydning man skulde kunne tillægge dem ved fremtidige Behandlinger af denne Sag, men jeg anser det for at være aldeles givet, at dette Spørgsmaal ved Overenskomst af de forskellige Partier og de forskellige Ting vil blive løst ved denne Lejlighed, jeg nærer de bedste Forventninger i saa Henseende. — Jeg skal kun til Slutning minde om, at det høje Landsting 1871 afgav en Betænkning om denne Sag, efter at et lignende Forslag var vedtaget her i Tinget og ligeledes i 1888—89 afgav en Betænkning om et her vedtaget Forslag, der gik i denne Retning. I begge disse Betænkninger findes intet fremhævet om principielle Betæneligheder, eller hvad jeg vil kalde Grundlovsbetæneligheder; kun fremhæves, at dette Spørgsmaal fortjener en Overvejelse og ogsaa fortjener at kunne løses, men at det maa ske sammen med den øvrige Fattiglovgivning. I 1871 var der vistnok en Fattiglovskommission nedsat, hvis Betænkning man ventede efter, i 1888 ventede man altsaa paa et Regeringslovsforslag i saa Henseende, og jeg mener saa, at vi nu maa skaa ved den endelige Løsning af dette Spørgsmaal.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Da Klodden er noget over 5, skal jeg fatte mig meget kort. Lige overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) skal jeg bemærke, at jeg er enig med ham i, at det ene Udvalg ikke maa polemisere mod det andet, men det